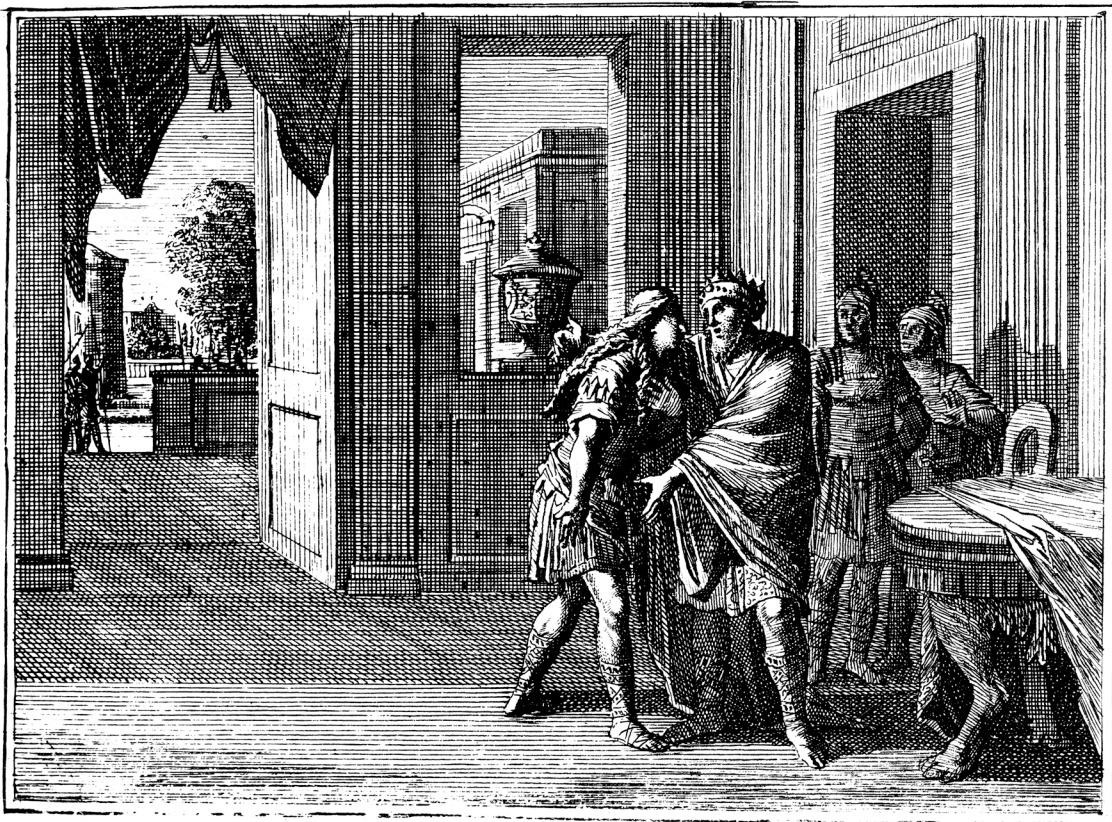

2 SAMUEL XIV: 31, 32, 33.

DOE maakte zich Joab op, en kwam tot Abfalom in't huis, en zeide tot hem: Waarom hebben uwe knechten het stuk akkers, dat myn is, met vuur aangefteeken? En Abfalom zeide tot Joab; Ziet, ik hebbe tot u gezonden, zeggende; Komt herwaarts, dat ik u tot den Koning zende, om te zeggen; Waarom ben ik van Gésur gekomen? het waare my goed, dat ik noch daar waare: nu dan, laat my 't aangezicht des Konings zien; Is'er dan noch eene misdaad in my, zo doodde hy my. Doe ging Joab in tot den Koning, en zeide het hem aan: doe riep hy Abfalom, en hy kwam tot den Koning in, en boog zich voor hem op zyn aangezicht ter aarden, voor des Konings aangezichte: en de Koning kufte Abfalom.

En Kapittel XV: 1, 2, 3.

En het geschiedde daar na, dat Abfalom zich liet bereiden wagen en paarden: en vyftig mannen loopende voor zyn aangezichte heenen. Ook maakte zich Abfalom des morgens vroeg op, en stond aan de zyde van den weg der poorte: en't geschiedde, dat Abfalom alle man, die een gefchil hadde, om tot den Koning ten gerichte te komen, tot zich riep, en zeide: Uit welke stad zyt gy? Als hy dan zeide; Uwe knecht is uit eenen der stammen Israëls; Zo zeide Abfalom tot hem, Ziet, uwe zaaken zyn goed en recht: maar gy en hebt geenen verhoorder van des Konings wegen.

SIMEI